

Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht, aflevering 39 2019, nummers 1007 – 1024 vrijdag 18 oktober 2019

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl
Telefoon 088 361 1020
Citeertitels JnB 2019

De Jurisprudentienieuwsbrief bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes - elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel)rechtsgebied aangeboden. Door in onderstaande inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende

onderwerpen: (Door op het onderwerp te klikken komt u direct bij de uitspraken op het betreffende rechtsgebied.)

Algemeen bestuursrecht.....	3
Schadevergoedingsrecht.....	4
Handhaving	5
Omgevingsrecht	6
Wabo	6
Natuurbescherming.....	7
Waterwet.....	10

Disclaimer

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht is een uitgave van het Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak (hierna: LBVr), team bestuursrecht. De nieuwsbrief is met de grootst mogelijke zorg samengesteld. Het LBVr kan de juistheid, volledigheid en actualiteit van de nieuwsbrief echter niet garanderen. Voor zover de nieuwsbrief links bevat naar websites, is het LBVr niet aansprakelijk voor de inhoud daarvan. De inhoud van de nieuwsbrief is uitsluitend bedoeld voor uw eigen gebruik. Ander gebruik, waaronder de commerciële exploitatie van de inhoud van de nieuwsbrief, is niet toegestaan. Er kunnen geen rechten aan de inhoud van de nieuwsbrief worden ontleend. Het gebruik dat wordt gemaakt van de inhoud van de nieuwsbrief komt voor eigen risico. Aansprakelijkheid voor schade, in welke vorm dan ook - direct en / of indirect - ontstaan door dan wel voortvloeiend uit gebruik van de inhoud van de nieuwsbrief, wordt door het LBVr afgewezen.

Bijstand	10
Sociale zekerheid overig	13
Bestuursrecht overig	14
APV	14
Arbidsomstandighedenwet	15
Wet openbaarheid van bestuur	15

Algemeen bestuursrecht

JnB2019, 1007

MK ABRS, 16-10-2019, 201901453/1/A2

minister van Infrastructuur en Waterstaat.

Awb 1:3 lid 1

Beleidsregel schadevergoeding Ruimte voor de Rivier (hierna: de Beleidsregel)

BESLUIT. Betekenis begrippen en termen Awb in andere wetten of regelingen.

I.c. is in de Beleidsregel niet gedefinieerd wat onder een besluit wordt verstaan.

De minister heeft voor de uitleg van dat begrip terecht aansluiting gezocht bij de in artikel 1:3, eerste lid, van de Awb daarvan gegeven definitie. De Awb heeft immers onder meer ten doel het bevorderen van de eenheid binnen de bestuursrechtelijke regelgeving. De in titel 1.1 van de Awb gegeven definities van begrippen en termen hebben daarom ook betekenis voor het gebruik van deze begrippen en termen in andere wetten of regelingen. Indien deze begrippen elders in materiële zin worden gebruikt, mag verondersteld worden dat ze gebruikt worden in de betekenis die de Awb daaraan geeft, tenzij aan die begrippen in andere wetten of regelingen duidelijk een andere betekenis wordt toegekend.

[ECLI:NL:RVS:2019:3468](https://ecli.nl/rvs/2019/3468)

JnB2019, 1008

ABRS, 16-10-2019, 201808676/1/A1

college van burgemeester en wethouders van Montferland.

Awb 1:2 lid 1

BELANGHEBBENDE. GEVOLGEN VAN ENIGE BETEKENIS. I.c. is terecht

overwogen dat [appellant] geen belanghebbende is bij het primaire besluit.

Afstand tussen het perceel van [appellant] en het dichtstbijzijnde bouwwerk

bedraagt ongeveer 80 m. Tussen de percelen ligt een stuk bos met dichte

beplanting bestaande uit naald- en loofbomen en struiken dat eigendom is van

Natuurmonumenten. [Appellant] heeft weliswaar, in de herfst- en

winterperiode en met name vanaf het naastliggende perceel dat hij gebruikt

voor het houden van schapen zicht op het dichtstbijzijnde bouwwerk, maar hij

heeft, mede gelet op de geringe afmetingen van de nu nog aanwezige

bouwwerken, geen zicht van enige betekenis. Gelet op de beperkte ruimtelijke

uitstraling van de bouwwerken ondervindt [appellant] ook overigens geen

gevolgen van enige betekenis. Verwijzing naar de uitspraak van de ABRS van 23

augustus 2017, [ECLI:NL:RVS:2017:2271](https://ecli.nl/rvs/2017/2271).

[ECLI:NL:RVS:2019:3470](https://ecli.nl/rvs/2019/3470)

[Naar inhoudsopgave](#)

Schadevergoedingsrecht

JnB2019, 1009

MK ABRS, 16-10-2019, 201807981/1/A2

minister van Infrastructuur en Waterstaat (voorheen de minister van Infrastructuur en Milieu).

Tracéwet 22

Awb 8:6 lid 1, bijlage 2 2

Wet waardering onroerende zaken (hierna: Woz)

Beleidsregel nadeelcompensatie Infrastructuur en Milieu 2014

NADEELCOMPENSATIE. Tussenuitspraak. Onder omstandigheden kan een nadere motivering worden verlangd voor het verschil tussen de in het kader van de planologische schade en de in het kader van de Woz vastgestelde waardebepalingen. Verwijzing naar de overzichtsuitspraak van de ABRS van 28 september 2016, [ECLI:NL:RVS:2016:2582](#). I.c. wordt geoordeeld dat de verlaging van de Woz-waarde in dit geval een concreet aanknopingspunt oplevert voor twijfel aan de juistheid van de planschadetaxatie en het advies van de schadebeoordelingscommissie.

Besluit waarbij de minister [appellant] een tegemoetkoming in geleden nadeel heeft toegekend van € 28.100,00, te vermeerderen met de wettelijke rente [...]. [...]

4. Het verzoek om nadeelcompensatie is gebaseerd op artikel 22 van de Tracéwet. Op het verzoek is de Beleidsregel nadeelcompensatie Infrastructuur en Milieu 2014 van toepassing. [...]

8. Het geschil spitst zich toe op de vraag of de commissie zich bij haar advisering mocht baseren op het taxatierapport van Van der Vleuten en of de minister vervolgens bij zijn besluitvorming het advies van de commissie [Red.: schadebeoordelingscommissie] mocht overnemen. [...]

13. Bij het vaststellen van de Woz-waarden wordt niet, zoals bij het maken van een planologische vergelijking, gekeken naar de maximale invulling van het planologische regime, maar is vooral de feitelijke situatie bepalend. Dit neemt evenwel niet weg dat onder omstandigheden een nadere motivering kan worden verlangd voor het verschil tussen de in het kader van de planologische schade en de in het kader van de Woz vastgestelde waardebepalingen. Zie onder 4.7 van de overzichtsuitspraak van de Afdeling van 28 september 2016, [ECLI:NL:RVS:2016:2582](#).

13.1. De vraag doet zich voor of de omstandigheden in het geval van [appellant] daartoe aanleiding gaven. [appellant] heeft er vanaf de aanvraag op gewezen dat de Woz-waarde met als peildatum 1 januari 2014 is gesteld op € 352.000,00 en daarmee fors naar beneden is bijgesteld vergeleken met de jaren daarvoor, toen die waarde ongeveer € 500.000,00 was. De commissie heeft zich er in het advies onder 7.4 en 8.2.1 rekenschap van gegeven dat een Woz-taxatie weliswaar een andere methode behelst dan een planschadetaxatie, maar dat bij een aanzienlijk verschil tussen de getaxeerde waarde in het kader van de planschade en de Woz-waarde dit verschil nader gemotiveerd dient te worden. De commissie heeft van belang geacht dat de waardepeildatum van de

naar beneden bijgestelde Woz-waarde en de waardepeildatum voor de planschadetaxatie te ver uit elkaar liggen om ze met elkaar te kunnen vergelijken. [...]

13.2. De Afdeling is van oordeel dat de minister zorgvuldig heeft gehandeld door in bezwaar de commissie om een nadere reactie te vragen over - onder meer - de Woz-waarde. Dat neemt niet weg dat de door de commissie in de brief van 20 december 2017 gegeven nadere uitleg naar het oordeel van de Afdeling niet overtuigt, ook indien zij uitgaat van het gegeven dat de verlaging van de Woz-waarde per 1 januari 2014 heeft plaatsgevonden op grond van een persoonlijke aannahme van de Woz-taxateur. Daarbij acht de Afdeling van belang dat ook een Woz-taxateur, evenals de taxateur Van der Vleuten, in beginsel geacht mag worden te beschikken over voldoende marktkennis en ervaring om tot een redelijke inschatting van de Woz-waarde te komen en dat in dit geval niet is gebleken dat de aanzienlijke verlaging van de Woz-waarde per 1 januari 2014 verband heeft gehouden met andere factoren dan de ingebruikname van de A4 in 2014. Daarnaast hecht de Afdeling betekenis aan de ontwikkeling van de Woz-waarden op de Woz-peildata 1 januari 2015 en 1 januari 2016. Die waarden worden genoemd in paragraaf 7.4 van het advies van de commissie en zijn gepubliceerd op de website www.wozwaardeloket.nl. [appellant] heeft ter zitting onvoldoende weersproken betoogd dat de ten opzichte van de verlaging van de Woz-waarde per 1 oktober 2014 relatief ondergeschikte wijzigingen van die waarde in de daaropvolgende twee jaren het gevolg waren van de markttransacties die in die twee opvolgende jaren hebben plaatsgevonden. De ontwikkeling van de Woz-waarde na 1 januari 2014 bevestigt aldus de juistheid van de eerdere aannahme van de Woz-taxateur dat de ingebruikname van de A4 in 2014 heeft geleid tot een aanzienlijke waardedaling van het object, met een bedrag in een orde van grootte van € 150.000,00. De Afdeling is van oordeel dat daarmee aannemelijk is dat er vanaf de ingebruikname van de A4 in 2014 een substantiële en structurele verlaging van de Woz-waarde heeft plaatsgevonden. Gelet hierop is de Afdeling van oordeel dat de verlaging van de Woz-waarde in dit geval een concreet aanknopingspunt oplevert voor twijfel aan de juistheid van de planschadetaxatie en het advies van de commissie. [...]

[ECLI:NL:RVS:2019:3508](https://www.eclinet.nl/ECLI/NL/RVS/2019/3508)

[Naar inhoudsopgave](#)

Handhaving

JnB2019, 1010

MK ABRS, 16-10-2019, 201809988/1/A1

college van burgemeester en wethouders van Alphen-Chaam.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 5:32

HANDHAVING. DWANGSOM. HANDHAVINGSBELEID. Gebruik recreatiewoning voor permanente bewoning. In het betoog van [appellante] dat het college lange tijd geen of nauwelijks uitvoering heeft gegeven aan het handhavingsbeleid, ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat het college zou hebben berust in permanente bewoning van recreatiewoningen. De omstandigheid dat niet altijd even intensief en structureel uitvoering is gegeven

aan het handhavingsbeleid is daartoe onvoldoende. Het gaat er niet om dat het college moet onderbouwen dat het handhavingsbeleid in andere gevallen is toegepast, nu zich in het geval van [appellante] geen bijzondere omstandigheden voordoen om van handhavend optreden af te zien. Voorts heeft de rechtbank niet onbegrijpelijk overwogen dat beperkt afgegeven gedoogbeschikkingen er niet aan afdoen dat het college permanente bewoning in recreatiewoningen onwenselijk acht en vormt dit evenmin aanleiding om berusting daarin aan te nemen. Van strijd met het rechtszekerheidsbeginsel is dan ook geen sprake.

[ECLI:NL:RVS:2019:3484](https://ecli.nl/rvs/2019:3484)

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Wabo

JnB2019, 1011

Voorzieningenrechter ABRS 14-10-2019, (publ. 16-10-2019), 201906402/1/A1 en 201906402/2/A1

college van burgemeester en wethouders van Heeze-Leende.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1

bestemmingsplan "1e partiële herziening Kom Heeze 2015" 27.2.1

WABO. PARKEEREIS PLANREGEL. Omgevingsvergunning bouwen bedrijfspand. Anders dan de rechtbank, is de voorzieningenrechter van oordeel dat artikel 27.2.1 van de planregels niet alleen van toepassing is op uitbreiding van bestaande bouwwerken en op functiewijzigingen, maar ook op het bouwen van nieuwe bouwwerken. De voorzieningenrechter stelt in dat verband voorop dat deze uitleg niet in strijd is met de tekst van deze bepaling. Verder is van belang dat artikel 27.2.1 van de planregels is opgenomen onder de algemene bouwregels van het bestemmingsplan, zodat ook uit de plansystematiek volgt dat deze van toepassing is op nieuw op te richten bouwwerken. Tot slot is deze uitleg in overeenstemming met de totstandkomingsgeschiedenis van deze planregel.

[ECLI:NL:RVS:2019:3447](https://ecli.nl/rvs/2019:3447)

JnB2019, 1012

MK Rechtbank Midden-Nederland, 02-09-2019 (publ. 14-10-2019), UTR 18/4840 en UTR 19/603

college van gedeputeerde staten van de provincie Utrecht, verweerder.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.12 lid 1 aanhef en onder a, onder 3°, 3.13 lid 2

Wet ruimtelijke ordening (Wro) 4.2

Provinciale Ruimtelijke Structuurvisie 2013-2028, herijking 2016 (PRS)

Provinciale Ruimtelijke Verordening, Provincie Utrecht 2013, herijking 2016 (PRV), **WABO. Reactieve aanwijzing op grond van artikel 3.13, eerste lid, van de Wabo. In de genoemde wettelijke bepalingen of in de totstandkomingsgeschiedenis daarvan vindt de Rechtbank geen aanknopingspunten voor het oordeel dat de vraag of het aanwijzingsbesluit aan het (juiste) bevoegd gezag is gericht bepalend is voor de totstandkoming van dat besluit.**

Omdat de omgevingsvergunning is verleend voor een onlosmakelijke activiteit in de zin van de Wabo, ziet het bestreden besluit van rechtswege op de gehele omgevingsvergunning. Aansluiting bij ABRS 21-12-2011, [ECLI:NL:RVS:2011:BU8898](#).

In dit geval heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat provinciale belangen het geven van een reactieve aanwijzing met het oog op een goede ruimtelijke ordening noodzakelijk maken.

[ECLI:NL:RBMNE:2019:4293](#)

JnB2019, 1013

MK Rechtbank Gelderland, 14-10-2019 (publ. 16-10-2019), AWB 19/2293

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Voorst, verweerder.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1, lid 1 onder a, onder b, onder c, 2.2 lid 1 onder 1, 2.12 lid 1 onder a sub 3

Crisis- en herstelwet (Chw)

Wet ruimtelijke ordening (Wro) 4.1 lid 6

Omgevingsverordening Gelderland

WABO. Omgevingsvergunning voor realiseren zonnepark. Provinciale staten hebben de Omgevingsverordening gewijzigd. In artikel 2.21a is een uitzonderingsbepaling opgenomen. Hierdoor staat de Omgevingsverordening niet langer in de weg aan realisatie van een zonnepark. Vast staat dat artikel 2.21a pas in de vastgestelde omgevingsverordening is opgenomen. Eiser heeft door deze wijziging niet tijdens de inspraaktermijn zijn opmerkingen over dit deel van de ontwerp-omgevingsverordening naar voren kunnen brengen. De rechtbank is van oordeel dat dit niet maakt dat sprake is van strijd met artikel 4.1, zesde lid, van de Wro. Eiser heeft namelijk tijdens een hoorzitting van provinciale staten op 21 november 2018 kunnen inspreken. In zoverre heeft hij opmerkingen ter kennis van provinciale staten kunnen brengen.

[ECLI:NL:RBGEL:2019:4562](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Natuurbescherming

JnB2019, 1014

MK ABRS, 16-10-2019, 201700813/1/R2

college van gedeputeerde staten van Utrecht, verweerder.

Natuurbeschermingswet 1998 (Nbw 1998) 19d

Wet natuurbescherming (Wnb)

NATUURBESCHERMING. RELATIVITEITSVEREISTE. PAS. STIKSTOF.

BEREKENINGEN. De betrokken normen van de Nbw 1998 strekken kennelijk niet tot bescherming van de belangen van [appellant sub 1] maar wel tot bescherming van de belangen van [appellante sub 2A]. Het college kon de vergunning niet verlenen onder verwijzing naar de passende beoordeling die voor het PAS is gemaakt. De door [belanghebbende] overgelegde nieuwe berekeningen van de stikstofdepositie, die niet aan het bestreden besluit ten grondslag liggen en daarvan geen deel uitmaken, kan het college betrekken bij een opnieuw te nemen besluit op de aanvraag.

[...] krachtens artikel 19d van de Nbw 1998 vergunning verleend voor de wijziging van een geiten- en paardenhouderij [...]. [...] Dit bedrijf veroorzaakt stikstofdepositie op stikstofgevoelige natuurwaarden in Natura 2000-gebieden.

[...] Relativiteit

[...] 5.4. [...] [appellant sub 1] woont in het hoofdgebouw op het landgoed Zuylestein. Hij woont daar op basis van een erfpachtovereenkomst en hij heeft geen zakelijke rechten met betrekking tot het omliggende landgoed. Het hoofdgebouw ligt op ongeveer 800 meter afstand van het Natura 2000-gebied "Kolland & Overlangbroek" en wordt daarvan onder meer gescheiden door het bosgebied dat deel uitmaakt van het landgoed. Het hoofdgebouw ligt op ongeveer 780 meter afstand van het Natura 2000-gebied "Rijntakken" en wordt daarvan gescheiden door onder meer diverse agrarische percelen en de Lekdijk. De andere Natura 2000-gebieden ten behoeve waarvan de vergunning is verleend, liggen op grotere afstand van het hoofdgebouw. [appellant sub 1] heeft vanaf het hoofdgebouw geen direct zicht op één van deze Natura 2000-gebieden.

De Afdeling is van oordeel dat gelet op voormelde omstandigheden de Natura 2000-gebieden ten behoeve waarvan de vergunning is verleend, geen deel uitmaken van de directe leefomgeving van [appellant sub 1]. [...] Gelet op het vorenstaande bestaat geen verwevenheid van de individuele belangen van [appellant sub 1] bij het behoud van een goede kwaliteit van zijn directe leefomgeving met het algemene belang dat de Nbw 1998 beoogt te beschermen. De betrokken normen van de Nbw 1998 strekken daarom kennelijk niet tot bescherming van de belangen van [appellant sub 1].

[...] 5.5. [...] [appellante sub 2A] is eigenaar van de landgoederen Zuylestein en Waayestein. Hoewel zij elders woont, verblijft zij soms ook op haar landgoederen. Het belang van [appellante sub 2A] ligt in een ongestoord voortbestaan van haar landgoederen. De landgoederen moeten daartoe zowel rendabel zijn als ook in een ecologisch gunstige staat verkeren. De landgoederen grenzen direct aan het Natura 2000-gebied "Kolland & Overlangbroek". Op de landgoederen bevinden zich natuurwaarden en habitattypen die ook voorkomen in dit aangrenzende Natura 2000-gebied. Ook worden het beheer van de landgoederen en het beheer van het Natura 2000-gebied op elkaar afgestemd, omdat de daar aanwezige natuurwaarden een wederzijdse gunstige invloed op elkaar hebben. Gezien deze omstandigheden is het belang van [appellante sub 2A] bij het ongestoord voortbestaan van haar landgoederen zodanig verweven met het belang van het behoud van een goede staat van instandhouding van het Natura 2000-gebied Kolland & Overlangbroek, dat er geen

aanleiding bestaat voor het oordeel dat de betrokken normen van de Nbw 1998 kennelijk niet strekken tot bescherming van de belangen van [appellante sub 2A].

[...] Passende beoordeling

[...] 6.2. [...] het college [kon] de vergunning voor de veehouderij niet [...] verlenen onder verwijzing naar de passende beoordeling die voor het PAS is gemaakt. Het bestreden besluit is genomen in strijd met de artikelen 19e en 19f van de Nbw 1998.

[...] 6.4. In de door [belanghebbende] overgelegde nieuwe berekeningen van de stikstofdepositie die de geiten- en paardenhouderij ten opzichte van de eerder vergunde situatie veroorzaakt op Natura 2000-gebieden, ziet de Afdeling geen grond om het bestreden besluit niet te vernietigen of de rechtsgevolgen daarvan in stand te laten. Aan het bestreden besluit liggen andere berekeningen ten grondslag die zijn verricht met AERIUS Calculator en die berekeningen maken deel uit van de verleende vergunning. De door [belanghebbende] overgelegde berekeningen zijn verricht met het rekenprogramma AAgroStacks, bevatten andere resultaten, liggen niet aan het bestreden besluit ten grondslag en maken daarvan geen deel uit. Ook heeft het college geen standpunt ingenomen over deze nieuwe berekeningen. Het college kan deze nieuwe berekeningen betrekken bij een opnieuw te nemen besluit op de aanvraag.

6.5. Zoals de Afdeling heeft overwogen in de uitspraak van 29 mei 2019, [ECLI:NL:RVS:2019:1603](#), kan het college voor een alsnog te nemen besluit op de aanvraag niet terugvallen op de eerder gevoerde procedure. Het college dient eerst een ontwerpbesluit op te stellen en ter inzage te leggen.

[ECLI:NL:RVS:2019:3469](#)

JnB2019, 1015

MK Rechtbank Noord-Nederland, 08-10-2019 (publ. 11-10-2019), LEE 18/3590

college van Gedeputeerde Staten van Fryslân, verweerder.

Wet natuurbescherming (Wnb) 3.1, 3.3

NATUURBESCHERMING. Gewijzigde vaststelling begrenzing van de ganzenfoerageergebieden in de provincie Fryslân. De rechtbank stelt vast dat zij bevoegd is om van het onderhavige beroep kennis te nemen. Verweerder heeft terecht gesteld dat hij bevoegd is om de begrenzing van ganzenfoerageergebieden in de provincie Fryslân bij besluit vast te stellen. De rechtbank stelt vast dat verweerdens besluiten tot begrenzing van ganzenfoerageergebieden – mede gelet op de rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (o.a. de uitspraak van 18-11-2015, [ECLI:NL:RVS:2015:3510](#)) – concretiserende besluiten van algemene strekking zijn.

Verweerder heeft het bestreden besluit niet voorzien van een voldoende deugdelijke belangenafweging en motivering.

[ECLI:NL:RBNNE:2019:4141](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Waterwet

JnB2019, 1016

MK ABRS, 16-10-2019, 201709379/1/A1

dagelijks bestuur van het waterschap Roer en Overmaas, thans: waterschap Limburg.
Waterwet 2.1, 6.2, 6.1

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) 1.1 lid 1
Richtlijn 2000/60/EG (PB 2000, L 327; hierna: Kaderrichtlijn water)

WATERWET. Lozingseisen beperken de reikwijdte van een watervergunning, in die zin dat daardoor de emissie van bepaalde verontreinigende of schadelijke stoffen wordt beperkt. Aan een watervergunning kunnen lozingseisen worden verbonden die afwijken van de aangevraagde emissie. Daarvoor kan grond bestaan, indien de aanvraag niet uitgaat van toepassing van de in aanmerking komende beste beschikbare technieken (hierna: bbt) Uit artikel 1.1, eerste lid, van de Wabo in samenhang met de Waterwet volgt dat onder bbt moeten worden verstaan de meest doeltreffende technieken om emissies te voorkomen of te beperken, die economisch en technisch haalbaar zijn in de bedrijfstak waartoe het betrokken bedrijf behoort.

Ingevolge artikel 6.2 in samenhang met artikel 6.1 van de Waterwet is het verboden om zonder vergunning afvalstoffen, verontreinigende stoffen of schadelijke stoffen in een oppervlaktewaterlichaam te brengen (implementatie artikel 11, derde lid, onder g, van de Kaderrichtlijn water). In de Kaderrichtlijn water is niet het afvalkarakter van stoffen, maar de mogelijke verontreiniging bepalend voor een verbod of voorafgaande toestemming. Een vergunning als bedoeld in artikel 6.2 van de Waterwet is daarom niet alleen nodig voor de lozing van het effluent als afvalstof, maar ook voor lozing van de daarin voorkomende verontreinigende of schadelijke stoffen.

[ECLI:NL:RVS:2019:3479](#)

Overige jurisprudentie Waterwet:

- MK Rechtbank Limburg, 02-10-2019 (publ. 15-10-2019), AWB/ROE 19/1501 en 19/1519 ([ECLI:NL:RBLIM:2019:8837](#)).

Zie in dit verband ook de uitspraken van de ABRS van dezelfde datum inzake nrs. [ECLI:NL:RVS:2019:3478](#) en [ECLI:NL:RVS:2019:3477](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Bijstand

JnB2019, 1017

MK CRvB, 10-10-2019, 17/3585 WBQA

Raad van bestuur van het Uwv.
PW 7, 10b

Wet banenafpraak en quotum arbeidsbeperkten (Wbqa)

Wet financiering sociale verzekeringen (Wfsv) 38b

Besluit SUWI 3.5

PARTICIPATIEWET. INDICATIE BANENAFSPRAAK. DREMPELFUNCTIE. De rechtbank heeft terecht geen grond gezien om de drempelfuncties niet geschikt te achten voor appellante. De mate waarin appellante beperkt wordt geacht voor omgaan met kritiek maakt het noodzakelijk dat een leidinggevende de kritiek op een positieve, opbouwende wijze verwoordt. De rechtbank kan gevolgd worden in haar oordeel dat een dergelijke vaardigheid bij een leidinggevende in zijn algemeenheid verondersteld mag worden. Nu een beoordeling als hier aan de orde een zuiver theoretisch karakter draagt en geen sprake is van concrete bestaande vacatures, is de vraag of in de praktijk in de geselecteerde drempelfuncties aan deze randvoorwaarde wordt voldaan, niet aan de orde. Door het Uwv kon volstaan worden met de overweging dat van een leidinggevende in het algemeen mag worden verwacht dat hij zijn wijze van communiceren afstemt op zijn medewerkers. Geen aanleiding bestaat om aan te nemen dat dit in de drempelfuncties niet het geval is. De arbeidsdeskundige bezwaar en beroep heeft afdoende gemotiveerd dat de geselecteerde drempelfuncties ook voor het overige geschikt zijn voor appellante. De functies kennen geen stresserende factoren zoals veelvuldige deadlines, pieken, storingen en onderbrekingen of een hoog handelingstempo. Het gaat om eenvoudig routinematig werk met hooguit een minimale persoonlijke invulling door de functionaris. Nu appellante niet beperkt is geacht voor werken in een prikkelrijke omgeving kan in het midden blijven in hoeverre in de geselecteerde drempelfuncties sprake is van een dergelijke werkomgeving. Omdat appellante in staat is om ten minste één drempelfunctie uit te voeren, wordt zij geacht in staat te zijn het wettelijk minimumloon te verdienen.

[ECLI:NL:CRVB:2019:3214](https://ecli.nl:NL:CRVB:2019:3214)

JnB2019, 1018

MK CRvB, 08-10-2019 (publ. 14-10-2019), 17/1448 PW

dagelijks bestuur van de ISD Bollenstreek.

PW 13 lid 1 onder e, 40 lid 1

PARTICIPATIEWET. Tijdelijk verblijf in buitenland. Ten onrechte is aangenomen dat appellant zijn woonstede heeft prijsgegeven. De bijstand is dan ook ten onrechte beëindigd.

Raad: 4.1. Niet in geschil is dat appellant op grond van artikel 13, eerste lid, aanhef en onder e, van de PW geen recht op bijstand had na 12 december 2015, omdat hij vanaf dat moment langer dan een aaneengesloten periode van vier weken verblijf buiten Nederland had. Tussen partijen is alleen nog in geschil of appellant, gelet op artikel 40, eerste lid, eerste volzin van de PW, nog recht had op bijstand vanaf 15 november 2015. [...]

4.4. Het dagelijks bestuur heeft het bestreden besluit gebaseerd op het standpunt dat appellant zijn woonstede in de gemeente [gemeente] heeft prijsgegeven op het moment,

15 november 2015, waarop hij naar het buitenland vertrok. Ter zitting heeft het dagelijks bestuur zijn standpunt nader toegelicht met de stelling dat dit prijsgeven blijkt uit concrete feiten en omstandigheden. Appellant verbleef eerder gedurende langere tijd, vijf en een halve maand, in Azië. Uit een brief van 9 november 2015 betreffende het einde van een re-integratietraject van appellant blijkt volgens het dagelijks bestuur dat hij voornemens was om aldaar werk te zoeken. Hij wilde volgens het dagelijks bestuur zijn terugkeer naar Nederland laten afhangen van de vraag of hij in Azië werk zou kunnen vinden en aldaar een bestaan zou kunnen opbouwen. Verder heeft appellant zijn woning gedurende zijn afwezigheid onderverhuurd. De onderhuurovereenkomst voorziet in voorwaardelijke opzegging van de huurovereenkomst voor het geval appellant niet uiterlijk op 9 mei 2016 zou zijn teruggekeerd in zijn woning. Ook daaruit volgt volgens het dagelijks bestuur dat appellant, althans tijdelijk, zijn woonstede had prijsgegeven.

4.5. Het dagelijks bestuur is, ook met de nadere toelichting, niet in de onder 4.2 bedoelde bewijslast geslaagd. Dit oordeel berust op het volgende.

4.5.1. Op het onder 1.2 vermelde aanvraagformulier heeft appellant ingevuld dat het vakantieverzoek nadrukkelijk geen immigratie dan wel emigratie betrof, maar een tijdelijk verblijf in het buitenland om zijn moeder te bezoeken. Daaruit kan niet worden afgeleid dat hij zijn woonstede heeft willen prijsgeven. In de door het dagelijks bestuur bedoelde brief van 9 november 2015 is vermeld: 'U gaat ook zoeken naar een baan aldaar'. Appellant heeft de juistheid daarvan echter weersproken. Verder is die mededeling van onvoldoende gewicht om te concluderen dat hij zijn woonplaats heeft verlaten teneinde in het buitenland te gaan werken en daar een bestaan op te bouwen, zoals het dagelijks bestuur meent.

4.5.2. Ook de overige feiten en omstandigheden wijzen er niet op dat appellant zijn woonstede heeft prijsgegeven. Eerder wijzen die op het tegendeel. Appellant is in de Basisregistratie personen ingeschreven gebleven op het uitkeringsadres en hij is ook zijn post op dat adres blijven ontvangen. Verder heeft hij voor zijn vertrek een retourvliegticket voor Azië gekocht en is hij op de geplande datum teruggekeerd. Appellant heeft bovendien zijn huurwoning aangehouden en voorzien in de mogelijkheid om daarin terug te keren door voor een beperkte duur een overeenkomst van huusbewaarderschap te sluiten met een huusbewaarder en met de verhuurder. In die overeenkomst is opgenomen dat de huusbewaarder het gehuurde terstond zal verlaten wanneer hij is teruggekeerd, maar uiterlijk per 9 mei 2016. Appellant heeft ter zitting onweersproken gesteld dat de clause, dat als de huurder op 9 mei 2016 niet is teruggekeerd, de huusbewaarder de woning leeg en ontruimd aan de verhuurder ter beschikking zal stellen, in de overeenkomst was opgenomen op verzoek van de verhuurder. Anders dan het dagelijks bestuur meent, volgt uit die clause daarom niet dat appellant van plan was om zijn woning voor onbepaalde tijd te verlaten.

4.6. Uit 4.1 tot en met 4.5 volgt dat het dagelijks bestuur ten onrechte de bijstand van appellant met ingang van 15 november 2015 heeft beëindigd op de grond dat artikel 40, eerste lid, eerste volzin aan verdere bijstandverlening in de weg stond. [...]

[ECLI:NL:CRVB:2019:3189](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Sociale zekerheid overig

JnB2019, 1019

MK Rechtbank Rotterdam, 16-10-2019, ROT 18/4275

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Rotterdam, verweerder.
Jeugdwet 2.3

JEUGDWET. De rechtbank is van oordeel dat gelet op overgelegde stukken het door verweerder verrichte onderzoek voldoet aan de door de Raad gestelde eisen. Met de toekenning van een pgb voor 19 uur individuele begeleiding per week door een informele hulpverlener, in combinatie met de overige door verweerder toegekende voorzieningen wordt eiseres in staat gesteld gezond en veilig op te groeien, te groeien naar zelfstandigheid en voldoende zelfredzaam te zijn en maatschappelijk te participeren.

Rechtbank: 6. De rechtbank overweegt dat uit de door verweerder overgelegde verslaglegging van het wijkteam blijkt welke overleggen voorafgaand aan verweerders besluitvorming hebben plaatsgevonden en over welke deskundigheid de daarbij betrokken medewerkers beschikken. De medewerkers van het wijkteam en de bij de beoordeling betrokken psychologen en gedragsdeskundige moeten in staat worden geacht de zorgactiviteiten die zijn opgenomen in de door de moeder van eiseres overgelegde urenbegroting, te vertalen naar het aantal te indiceren uren. De rechtbank is dan ook van oordeel dat gelet op overgelegde stukken het door verweerder verrichte onderzoek voldoet aan de door de Raad gestelde eisen. Tevens acht de rechtbank de advisering door het wijkteam voldoende inzichtelijk. Nu eiseres dit advies niet gemotiveerd heeft betwist door bijvoorbeeld een tegenadvies van een deskundige te overleggen, is er geen aanleiding voor twijfel aan de juistheid van de beoordeling door het wijkteam.

7. Met de toekenning van een pgb voor 19 uur individuele begeleiding per week door een informele hulpverlener, in combinatie met de overige door verweerder toegekende voorzieningen wordt eiseres in staat gesteld gezond en veilig op te groeien, te groeien naar zelfstandigheid en voldoende zelfredzaam te zijn en maatschappelijk te participeren. Daarbij neemt de rechtbank in aanmerking dat het vervoer naar diverse activiteiten, zoals tennisles, pianoles en fysiotherapie, niet is aan te merken als individuele begeleiding. Dit is slechts anders indien het vervoer betreft naar activiteiten die als een jeugdhulpvoorziening zijn aan te merken. Van dit laatste is naar het oordeel van de rechtbank in het geval van eiseres geen sprake. Daarbij komt dat verweerder eiseres begeleiding door MEE heeft aangeboden om de verkeersveiligheid van eiseres te bevorderen. Weliswaar heeft eiseres gesteld dat deze voorziening niet passend is omdat eiseres niet leerbaar zou zijn op het gebied van verkeersveiligheid, maar zij heeft deze stelling niet gemotiveerd onderbouwd. Ook voor de aanwezigheid van de zorgverlener tijdens de activiteiten hoefde verweerder geen voorziening toe te kennen. Zoals verweerder onweersproken heeft gesteld betreft het hier activiteiten die verzorgd worden door professionals. Deze kunnen naar het oordeel van de rechtbank in staat worden geacht te voorzien in de nodige begeleiding.

[ECLI:NL:RBROT:2019:7883](https://ecli.nl/RBROT:2019:7883)

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

APV

JnB2019, 1020

MK ABRS 16-10-2019, 201900975/1/A3

burgemeester van Alphen aan den Rijn.

Algemene plaatselijke verordening van de gemeente Alphen aan den Rijn (Apv) 2:59

APV. Aanlijn- en muilkorfgebod Amerikaanse Staffordshire terriërs. Kwalificatie 'gevaarlijke hond' en belangenafweging. De burgemeester heeft beoordelingsruimte bij de beoordeling of een hond gevaarlijk of hinderlijk is als bedoeld in artikel 2:59, eerste lid, van de Apv. Hij heeft beleidsruimte bij zijn beslissing om al dan niet een aanlijn- en muilkorfgebod op te leggen. De bestuursrechter toetst vervolgens of de burgemeester in redelijkheid tot zijn beoordeling en beslissing heeft kunnen komen. Verwijzing naar r.o. 10 ABRS 4-10-2017, [ECLI:NL:RVS:2017:2689](#). In dit geval heeft de rechtbank het beroep terecht ongegrond verklaard.

[ECLI:NL:RVS:2019:3492](#)

JnB2019, 1021

Voorzieningenrechter Rechtbank Midden-Nederland, 17-09-2019 (publ. 17-10-2019), UTR 19/2470

burgemeester van de gemeente Amersfoort, verweerder.

Wet op de kansspelen (Wok) 1 lid 1 aanhef en onder a

Algemene Plaatselijke Verordening Amersfoort (APV) 2:39 lid 2

APV. SLUITING HORECABEDRIJF. CASH CENTER. OPENBARE ORDE. Sluiting restaurant vanwege de aanwezigheid van een cash center. De kernvraag in deze zaak is of de enkele aanwezigheid van een cash center in een horecabedrijf een gevaar oplevert voor de openbare orde, hetgeen de burgemeester de bevoegdheid verleent om zo'n horecabedrijf te sluiten. Deze vraag is door de rechter nog niet in een bodemprocedure beantwoord. De rechtspraak van de voorzieningenrechtshouders laat een wisselend beeld zien. Gelet op deze jurisprudentiële ontwikkelingen en het principiële karakter van de rechtsvraag, is de voorzieningenrechter van oordeel dat het wenselijk is dat deze vraag op korte termijn in een bodemprocedure aan de orde komt.

[ECLI:NL:RBMNE:2019:4624](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Arbeidsomstandighedenwet

JnB2019, 1022

MK Rechtbank Gelderland, 07-03-2019 (publ. 15-10-2019), AWB 18/5450 en 18/5475

Normec Certification B.V. te Geldermalsen, verweerder.

Arbeidsomstandighedenwet 20

Arbeidsomstandighedenregeling Bijlage XIIIa 7 lid 3 onder b, 25 lid 3 onder b

ARBEIDSOMSTANDIGHEDENWET. Schorsing procescertificaat als bedoeld in artikel 20, eerste lid, van de Arbeidsomstandighedenwet.

De rechtbank legt het begrip 'aandeelhouder' als bedoeld in de artikelen 7, derde lid, onder b, en artikel 25, derde lid, onder b, van Bijlage XIIIa van de Arbeidsomstandighedenregeling grammaticaal en niet teleologisch uit. Met het oog op de rechtszekerheid is alleen aanleiding voor het hanteren van een andere interpretatiemethode dan de grammaticale, als die laatste methode geen uitsluitel biedt. In dit geval is het begrip 'aandeelhouder' echter voldoende duidelijk. Er is dan ook geen aanleiding om dit begrip uit te leggen als 'certificaathouder' of 'uiteindelijk belanghebbende', zoals bepleit door verweerder.

[ECLI:NL:RBGEL:2019:976](https://ecli.nl/RBGEL:2019:976)

[Naar inhoudsopgave](#)

Wet openbaarheid van bestuur

JnB2019, 1023

MK ABRS, 16-10-2019, 201806670/1/A3

bestuur van de stichting Bloembollenkeuringsdienst, (BKD).

Wet openbaarheid van bestuur (Wob)

WOB. BEDRIJFS- EN FABRICAGEGEVENS. MILIEUINFORMATIE.

Namen bollenrassen, partij-aanduiding of code, referentie- of herkomstnummers en keuringsresultaten van 26 contracttelers zijn bedrijfs- en fabricagegegevens als bedoeld in artikel 10, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wob en tevens milieu-informatie als bedoeld in artikel 19.1a, eerste lid en onder a, van de Wet milieubeheer.

De andere gegevens dan de keuringsresultaten zijn in dit geval onlosmakelijk verbonden met de keuringsresultaten die milieugegevens zijn en moeten daarom in dit geval ook worden aangemerkt als milieu-informatie.

In dit geval zal openbaarmaking van de keuringsresultaten in combinatie met de andere gegevens daadwerkelijke (aanzienlijke) schade toebrengen aan de 26 telers. De Afdeling kent aan dit belang, in het bijzonder gelet op de omschreven concurrentiegevoelige aard van de bloembollensector, groot gewicht toe. Het belang van openbaarmaking van de gegevens, dat in dit geval is gelegen in het kunnen controleren of de beoordeling van de BKD aan

milieueisen juist is, weegt daar niet tegen op. Dit betekent dat de BKD openbaarmaking van deze gegevens terecht heeft geweigerd op grond van artikel 10, eerste lid, aanhef en onder c, in samenhang gezien met het vierde lid, van de Wob.

[ECLI:NL:RVS:2019:3490](https://ecli.nl/RVS:2019:3490)

JnB2019, 1024

Rechtbank Gelderland, 15-05-2019 (publ. 15-10-2019), AWB 18/4324

Wet openbaarheid van bestuur (Wob) 1 onder g, 11 lid 1, lid 4

Wet milieubeheer 19.1a lid 1 onder c

Wet belastingen op milieugrondslag (Wbm)

WET OPENBAARHEID VAN BESTUUR. PERSOONLIJKE BELEIDSOPVATTINGEN. MILIEU-INFORMATIE. Verzoek om informatie op grond van de Wob over de voorbereiding, totstandkoming en vervallen van de overgangsregeling van artikel 31a van de Wet belastingen op milieugrondslag (Wbm).

Naar het oordeel van de rechtbank geeft de memorie van toelichting bij de wijziging van de Wet milieubeheer een te beperkte uitleg aan het begrip "milieu-informatie", doordat daarin is aangegeven dat hieronder slechts maatregelen en activiteiten vallen met een negatief effect op het milieu. Voor deze uitleg bestaat geen steun in de tekst van of de considerans bij de richtlijn. Artikel 19.1a, eerste lid, onderdeel c, van de Wet milieubeheer moet richtlijnconform worden uitgelegd. Dat betekent dat ook informatie over maatregelen ter bescherming van het milieu hieronder valt. Omdat de Wbm kan worden aangemerkt als een belastingmaatregel ter bescherming van het milieu, betreft de geweigerde informatie milieu-informatie in de zin van artikel 1, onder g, van de Wob in samenhang met artikel 19.1a, aanhef en onder c, van de Wet milieubeheer.

[ECLI:NL:RBGEL:2019:2116](https://ecli.nl/RBGEL:2019:2116)

[Naar inhoudsopgave](#)